

Kiss Judit Ágnes

Ballada a kettős erkölcsről

Ha kisfiúnak buzog túl a nedve,
mely testdúló szeretkezésre vár,
„a kis kakas” mondják rá kedveskedve
„no lám, miből lesz a cserebogár”.
Ám, bakfislány, ha ágyba hajszol véred
(megbocsáss, most csúf lesz a szavam)
„a kis lotyó” zuhan rád az ítélet
„mi lesz, ha máris baszhatnékja van?”

Dicső macsó nevet nyer el a férfi,
ha kétértelmű minden mondata,
s a rossz nyelvektől akkor sincs mit félni,
ha minden éjjel más nőt visz haza.
De hogyha nő mer szabadosan élni,
s nem csak célozgat arra, mit akar:
„akármit el tud csípőn alul érnei,
vagy egyszerűen baszhatnékja van.”

Ha öregembert űz a gerjedelme:
„Istennek hála, jól tartja magát!”
Ha vénasszonyt: „na nézd, a csúf cemen-de,
ha nem vigyázol, becsusszan alád!”
S ha egy vers feszül az erotikától:
„Beh költői, és milyen férfias!
Hogy nő írta?... hát... hümm... igazán bátor
kimondani, hogy baszhatnékja van.”

Felség, megadom magam kényre-kegyre,
vétesd fejem, ha nincsen igazam:
a férfi vágyik testi szerelemre,
a nőnek meg csak baszhatnékja van.